

Dato: 17. marts 2022

Sag: TECH-21/04136

Sagsbehandler: /TPBM

Indskærpelse om at underrette Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ved pengeinstitutters afslag på oprettelse af betalingskontotjenester for virksomheder med begrænset tilladelse

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen modtog 24. marts 2021 en klage fra et betalingsinstitut over et pengeinstitut. Det fremgår kort sammenfattet af klagen, at pengeinstituttet har afslået at give betalingsinstituttet adgang til at etablere en porteføljekonto og indløsningsaftale i pengeinstituttet.

Pengeinstituttet underrettede ikke Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen herom.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen sendte 30. august 2021 et udkast til afgørelse i høring hos pengeinstituttet.

Høringen angik, at pengeinstituttet efter afvisning af betalingsinstituttets anmodning om oprettelse af konti i banken, ikke havde underrettet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen herom, jf. betalingslovens § 63, stk. 2.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen modtog 17. september 2021 pengeinstituttets bemærkninger til den afsendte høring. Det fremgår blandt andet af høringssvaret, at:

”Pengeinstituttet vurderer umiddelbart, at pengeinstituttet i denne konkrete sag ikke har været forpligtet til at underrette Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i overensstemmelse med betalingslovens § 63, stk. 2.

Dette skyldes primært, at pengeinstituttet er af den opfattelse, at betalingslovens § 63 efter sin ordlyd omfatter betalingsinstitutter, som defineret i betalingslovens § 7, nr. 2. Betalingslovens § 7, nr. 2 definerer et betalingsinstitut som en juridisk virksomhed med tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. § 9.”

Det følger videre af høringssvaret, at:

”Kunden opnåede den [xxxx] begrænset tilladelse, jf. § 51 i betalingsloven. Af § 51 fremgår blandt andet, at bestemmelsen alene finder anvendelse, hvis den juridiske person ikke har tilladelse, jf. § 9. Kunden har dermed ikke tilladelse i overensstemmelse med § 9, hvilket umiddelbart er en betingelse for at kunden kan defineres som et betalingsinstitut, jf. § 7, nr. 2.”

Spørgsmålet om en virksomhed med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester er omfattet af betalingslovens § 63, stk. 2, blev den 16.

**KONKURRENCE- OG
FORBRUGERSTYRELSEN**

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 4171 5000
CVR-nr. 10 29 48 19
EAN-nr. 5798000018006
kfst@kfst.dk
www.kfst.dk

KONKURRENCERÅDET

november 2021 drøftet mellem pengeinstituttet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Nedenfor følger Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vejledning og indskærpelse til pengeinstituttet.

Indskærpelse

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen indskærper, at underretningspligten i § 63 stk. 2, i lov om betalinger, også påhviler pengeinstituttet i det tilfælde, at afslag om adgang til pengeinstituttets betalingskontotjenester bliver givet til virksomheder med begrænset tilladelse efter betalingslovens § 51.

Vejledning

Det følger af betalingslovens § 63, stk. 1, at pengeinstitutter skal give betalingsinstitutter adgang til deres betalingskontotjenester på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår. Adgangen skal have et sådant omfang, at betalingsinstituttet kan udbyde betalingstjenester uhindret og effektivt.

Det følger af betalingslovens § 63, stk. 2, at giver et pengeinstitut et betalingsinstitut afslag på adgang til sine betalingskontotjenester, jf. stk. 1, skal pengeinstituttet underrette Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og behørigt begrunde årsagerne til afslaget.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vurderer, at de ”betalingsinstitutter”, som loven henviser til i § 63, stk. 1 og 2, tillige omfatter ”virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester”, jf. betalingslovens § 9, jf. § 51.

Et pengeinstitut er således tillige forpligtet til at underrette Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om eventuelle afslag på adgang til betalingskontotjenester for virksomheder (betalingsinstitutter) med begrænset tilladelse efter betalingslovens § 9, jf. § 51.

Afgørelse

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er efter betalingslovens § 145b, berettiget til at vurdere, om der er tilstrækkelig anledning til at undersøge et forhold eller træffe afgørelse. Styrelsen kan herunder vurdere, om de ressourcer, der skal anvendes til undersøgelse vil stå i et rimeligt forhold til sagens forventede resultat. Hvis styrelsen ikke finder, at behandlingen vil være en hensigtsmæssig anvendelse af styrelsens ressourcer, kan styrelsen afvise at foretage videre behandling af sagen.

Det er Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vurdering, at de forhold der er rejst i denne sag, ikke har en sådan karakter, at styrelsen finder anled-

ning til at anvende de betydelige ressourcer, som er nødvendige for gennemførelsen af en sag om eventuel overtrædelse af betalingslovens § 63, stk. 2.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har på denne baggrund besluttet at indstille sagsbehandlingen, jf. betalingslovens § 145b. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har derfor ikke taget stilling til, om pengeinstituttet har overtrådt betalingslovens § 63, stk. 2.

Det skal understreges, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke er afskåret fra at genoptage sagen på et senere tidspunkt, eksempelvis hvis styrelsen modtager nye oplysninger om sagen.

En afgørelse efter betalingslovens § 145b kan ikke påklages til Konkurrenceankenævnet, jf. betalingslovens § 145b, stk. 4.

Med venlig hilsen

Tobias Philip Bøcher Müller